

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1So/24/2017
Identifikačné číslo spisu: 6016200435
Dátum vydania rozhodnutia: 12.06.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Igor Belko
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:6016200435.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Igora Belka a z členov JUDr. Mariána Trenčana a JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD., v právnej veci navrhovateľky : D.. F.. D. D., nar. XX. P. XXXX, bytom L. F. X, XXX XX B. B., korešpondenčná adresa X..H.. B. XXX, XXX XX E., proti odporkyni: Sociálna poisťovňa, ústredie so sídlom Ul. 29. augusta č. 8 - 10, 813 63 Bratislava, o starobný dôchodok, o odvolaní navrhovateľky proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 26Sd/126/2016 - 25 26Sd/146/2016 zo dňa 24.mája 2017, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 26Sd/126/2016 - 25 26Sd/146/2016 zo dňa 24.mája 2017 potvrdzuje.

Navrhovateľke náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Napadnutým rozhodnutím č. XXX XXX XXXX X zo dňa 17. februára 2016 odporkyňa podľa § 65 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení /ďalej len zákon/ v znení neskorších predpisov a zamietla žiadosť navrhovateľky o priznanie starobného dôchodku.

V priebehu konania odporkyňa vydala rozhodnutia č. XXX XXX XXXX X z 15.apríla 2016, ktorým zmenila svoje rozhodnutie zo dňa 17.02.2016 a opätovne zamietla žiadosť navrhovateľky o priznanie starobného dôchodku.

Krajský súd v Banskej Bystrici napadnutým rozsudkom uvedeným vo výroku tohto rozsudku uvedené rozhodnutia potvrdil. Súd tak rozhodol potom, čo po preskúmaní napadnutého rozhodnutia v spojení so zmenovým rozhodnutím, vyhodnotením pripojených listinných dôkazov, vypočutí účastníkov pojednávani dňa 24.05.2017, dospel k záveru, že opravnému prostriedku navrhovateľky nie je možné vyhovieť. Konštatoval, že odporkyňa postupovala správne v súlade s príslušnými právnymi predpismi a pretože

navrhovateľka nepredložila súdu dôkaz, ktorým by spochybnila správnosť a zákonnosť napadnutých rozhodnutí, súd ich potvrdil.

Proti rozsudku podala navrhovateľka včas odvolanie, ktorým namietala, že krajský súd sa nevenoval podstate problému a jej relevantnej žiadosti o priznanie starobného dôchodku. Poukázala na to, že naposledy bola riadne v pracovnom pomere v januári 2013, odvtedy žije z úspor a vypestovaných produktov z vlastnej záhrady. Nemôže sa zamestnať pre reumu, ktorú v produktívnom veku ako veľkopodnikateľka s mrazenými a chladenými výrobkami dostala vo vlastnej firme, ktorú prevádzkovala desať rokov, riadne si plnila zákonné nariadenia, platila dane, odvody za desať zamestnancov. Pripomenula, že vychovala štyri deti a štát jej garantoval, že pri dovŕšení veku 54 rokov pri štyroch deťoch jej zabezpečí starobný dôchodok. . Štát pochybil a podľa jej názoru ju oklamal a gentlemanskú dohodu nedodrжал. Neobstojí odporkyňou predkladaná argumentácia o zmenách v zákonoch, nakoľko navrhovateľka svojím životom a výchovou štyroch detí prispela k pozitívnym výsledkom. Z uvedených dôvodov jej prislúcha starobný dôchodok dovŕšením 54 rokov veku t. j. od XX.X.XXXX, čo podľa jej názoru z predchádzajúcich rozhodnutí odporkyne, ktorým operuje rozsudok na str. 5 de facto potvrdzuje. Podaním z 20.3.2018 žiadala o udelenie výnimky a dôchodok jej priznať aj vzhľadom na reumu.

Odporkyňa vo svojom vyjadrení k odvolaniu označila v ňom uvádzané dôvody za neopodstatnené. Podľa jej názoru súd prvého stupňa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav pre posúdenie zákonnosti rozhodnutia a vec správne posúdil, pričom nezistil nezákonnosť napadnutých rozhodnutí. Odkázala na dôvody jej písomného vyjadrenia z 19.apríla 2016, ktorých sa v plnom rozsahu naďalej pridržiava. Trvala na správnosti napadnutých rozhodnutí a preto navrhla rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 250s OSP v spojení s § 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, odvolanie prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250ja ods. 2 OSP a jednomyseľne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z.) dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľky nemožno vyhovieť. Rozsudok verejne vyhlásil dňa 12.júna 2018 po tom, čo deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk najmenej päť dní vopred (§ 156 ods. 1 a 3 OSP).

Predmetom odvolacieho konania bol rozsudok krajského súdu, ktorým potvrdil rozhodnutia odporkyne o zamietnutí žiadosti navrhovateľky z 1.februára 2016 o starobný dôchodok, preto primárne v medziach podaného odvolania Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutia odporkyne, najmä z pohľadu, či sa krajský súd vysporiadal s námietkami navrhovateľky uplatnenými v návrhu na preskúmanie, a z takto vymedzeného rozsahu či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia odporkyne.

V konaní nebol sporný skutkový stav veci vyplývajúci z obsahu pripojeného administratívneho spisu odporkyne tak ako ho zistil aj súd prvého stupňa t. j., že odporkyňa rozhodnutím č. XXX XXX XXXX X zo dňa 17.02.2016 zamietla žiadosť navrhovateľky o priznanie starobného dôchodku. V odôvodnení odporkyňa citovala § 65 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení zákona č. 555/2007 Z. z., podľa ktorého má poistenec nárok na starobný dôchodok, ak bol dôchodkovo poistený najmenej 15 rokov a dovŕšil dôchodkový vek. Odporkyňa poukázala na to, že podľa § 65 ods. 2 zákona o sociálnom poistení dôchodkový vek je 62 rokov veku poistenca a vzhľadom na to, že navrhovateľka dôchodkový vek dovŕši XX.X.XXXX, jej žiadosť o starobný dôchodok zamietla.

Po podaní opravného prostriedku odporkyňa vydala dňa 15.04.2016 rozhodnutie č. XXX XXX XXXX X, ktorým opätovne zamietla žiadosť navrhovateľky o priznanie starobného dôchodku a zmenila svoje rozhodnutie zo dňa 17.02.2016 doplnením odôvodnenia, v ktorom konštatovala, že podľa údajov v žiadosti o starobný dôchodok z 1.februára 2016 navrhovateľka vychovala štyri deti a vek 54 rokov dovŕšila XX.P. XXXX a zároveň citovala ust. § 65 ods. 5 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení, podľa ktorého žene, ktorá vychovala tri deti alebo štyri deti a v období od 1.1.2004 do

31.12.2013 dovŕšila vek 54 rokov, sa dôchodkový vek určí tak, že k veku 54 rokov sa pripočíta a/ v roku 2004 deväť kalendárnych mesiacov, b/ v roku 2005 osemnásť kalendárnych mesiacov, c/ v roku 2006 dvadsaťsedem kalendárnych mesiacov, d/ v roku 2007 tridsaťšesť kalendárnych mesiacov, e/ v roku 2008 štyridsaťpäť kalendárnych mesiacov, / v roku 2009 päťdesiatštyri kalendárnych mesiacov, g/ v roku 2010 šesťdesiat kalendárnych mesiacov, h/ v roku 2011 sedemdesiatdva kalendárnych mesiacov, i/ v roku 2012 osemdesiatjeden kalendárnych mesiacov, j/ v roku 2013 deväťdesiat kalendárnych mesiacov.

Poukázala na to, že vzhľadom na to, že do 31. decembra 2013 navrhovateľka nedovŕšila vek 54 rokov nespĺnila podmienky pre určenie dôchodkového veku podľa § 65 ods. 5 zákona a dôchodkový vek 62 rokov podľa právnych predpisov účinných v súčasnosti, navrhovateľka dovŕši XX.X.XXXX, a preto bola žiadosť o starobný dôchodok k XX.X.XXXX zamietnutá.

Navrhovateľka uvedené skutočnosti nespochybnila a súd prvého stupňa po preskúmaní napadnutých rozhodnutí a postupu odporkyne, ktorý predchádzal ich vydaniu dôvodne dospel k záveru, že odporkyňa postupovala správne v súlade s príslušnými právnymi predpismi, napadnuté rozhodnutia sú v súlade so zákonom a pretože navrhovateľka žiadnym dôkazom nespochybnila ich zákonnosť, súd ich potvrdil.

Z uvedeného je zrejme z akého skutkového a právneho stavu súd prvého stupňa vychádzal a na základe akých skutkových zistení a relevantných zákonných ustanovení dospel k záveru o nedôvodnosti návrhu navrhovateľky na preskúmanie rozhodnutí odporkyne v rozsahu dôvodov v ňom uvedených, s ktorým sa stotožnil aj odvolací súd. V tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť, že správne súdnictvo je ovládané dispozičnou zásadou, čo znamená, že je na navrhovateľke, aby špecifikovala v čom napadnuté rozhodnutie alebo postup správneho orgánu odporuje konkrétnemu zákonu alebo inému predpisu s takýmto charakterom a aby takéto svoje tvrdenie aj zdôvodnila, pričom je potrebné zdôrazniť, že v zmysle čl. 2 ods. 2 ústavy Slovenskej republiky štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.

Rozhodnutia odporkyne obsahovali podrobné zdôvodnenie jej postupu podopreté citáciou relevantných zákonných ustanovení, ktoré navrhovateľkou naznačené pochybnosti (o zákonných predpokladoch nároku na starobný dôchodok) vyčerpávajúcim spôsobom vysvetľovali a tak dôvod k záveru o prípadnom zrušení napadnutých rozhodnutí objektívne nevyvolávali.

Ani námietky navrhovateľky uvedené v odvolaní proti rozsudku súdu prvého stupňa naznačujúce jej nepriaznivý zdravotný stav neposkytujú dostatočný dôvod pre spochybnenie záverov ku ktorým dospel správny orgán a s ktorými sa stotožnil aj súd prvého stupňa.

Vzhľadom na to, že odvolací súd nezistil v rozsahu podaného odvolania dôvody spochybňujúce závery, ku ktorým dospel súd prvého stupňa, možno konštatovať, že krajský súd nepochybil, keď preskúmané rozhodnutia odporkyne potvrdil a preto odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 219 OSP ako vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 250k ods. 1 v spojení s § 250l ods. 2 a § 224 ods. 1 OSP tak, že ich náhradu navrhovateľovi nepriznal, pretože v odvolacom konaní nebol úspešný.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.